

Z Těšínska.

Andante.

Ja mi - lu - ji, nesmim povídati, moju lasku nikomu zjaviti

bo vim, že mi není do-zvo-le - ne, musím zavždy ta - ji - ti.

Ja miľuji, nesmim povídati,
moju lasku nikomu zjaviti,
bo vim, že mi není dovolene,
musim zavždy tajiti.

Ja v tajnosti na tebe pohledam
a v tajnosti myšlenky odsylam,
žeby drudzi o tom nezvěděli,
velice se obavam.

Račej bych tě nikdy nebyl poznal,
byl bych moje srdce zašanoval,
byl bych ve dne baji tak i v noci
spokojnější spočíval.

Po zahradie chodzim v tej těžkosti,
kontent hledam memu srdcu dosti,
žeby se juž jednum dokończyly
te velike žádosti.

Ty lelujom krasu převyšuješ
a me srdce k sobě přitahuješ;
o netrap mne, ale dej se znati,
že mne ješče miľuješ:

Pomoc hledam, ale nevím žádnou,
žalovat bych, ale nevím komu,
neb vim, že mi žádnen nepomože,
dufani sve mam k tomu.

Ja svu prosbu memu Bohu skladam,
co od něho ve dne v noci žadam,
by mně ješče slunečko svitilo,
co ja v mojim srdcu mam.